

Főpolgármesteri közmeghallgatás

2010. december 13.

Előzmény: A Város Mindenkié csoport tagjai előzetesen 8 kérdést adtak le írásban a főpolgármesternek. E kérdések megválaszolására „nem maradt idő”, viszont a helyszínen A Város Mindenki csoport egy jelenlévő tagja írásban leadott egy plusz kérdést: „Miért nincs fogadóórája a főpolgármesternek?” Bene Géza a 2 órás közmeghallgatás legvégén kapott szót Tarlós Istvántól, miközben a főpolgármesternek átnyújtották az általa leadott, fogadóóráról szóló kérdést.

(A párbeszédet hangfelvétel alapján Ferencz Norbert Pumukli jegyezte le.)

Bene Géza (AVM): Bene Géza vagyok, A Város Mindenkié csoport tagja, amely egy olyan hajléktalanokból álló csoport, amiben hajléktalan és nem hajléktalan emberek azért dolgoznak, hogy a hajléktalanságot megszüntessék, Ön nem fogad egy olyan csoportot, amely ugyanazt akarja, amit Ön akar. Köszönöm szépen.

Tarlós István: Igen hát erre azért válaszolnék. Nyilván kíváncsiak a válaszomra. Nézze, a következő a helyzet. Én nem tudom, hogy ki mondta azt, hogy nekem nincs fogadóórám?

Némedi Lászlóné Gabriella (AVM): A titkárnője, háromszor.

Tarlós István: Válaszolnék, válaszolnék, jó? Hogy nincs fogadóóra ez csak attól lehet igaz – nem feltétlenül való ez a nagyközönség elé, de elmondom –, mert az én időm most nagyjából reggel héttől este 10-ig be van osztva. Nehogy azt gondolják, hogy innen szórakozni megyek, nekem még két-három kötelező programom van ma, amelyek egyike sem függ össze a szórakozással. Ami a hajléktalanokat illeti: hát egyrészt folyamatosan torzítja valaki az információkat. Mi nem a hajléktalanoktól takarítjuk ki az aluljárókat, hanem minekután biztosítottuk a hajléktalan emberek számára a feltételeket, akik az aluljárókat életvitelszerűen használják, ezek után az aluljárókat visszakívánjuk adni a budapesti városlakók többségének. És nem hiszem, hogy ezzel probléma lenne. Többet teszünk a hajléktalanokért 3 hónap alatt, mint amennyit 20 év alatt tettek. Nagyon jól tudják Önök is, hogy mi nem egyszerűen kitakarítjuk onnan a hajléktalanokat, lehet ilyenekkel a közvéleményt heccelni, de kérem, aki a segítő kezet ellöki, mi gondoskodunk az elhelyezésről, az ételmezésről, az orvosi ellátásról, a biztonságukról és munkát ajánlunk. Aki ezután... Most én beszélek ne haragudjék. Aki ezután azt mondja, hogy ő továbbra is életvitelszerűen használja az aluljárót, udvariasan és kellő tisztelettel megemlítem: erre nem lesz módja, mert az aluljáró nem erre való ugyanis. Én egyébként szívesen fogok Önökkel beszélgetni, de nem arról, hogy használhatják-e életvitelszerűen az aluljárót, arról nincs mit tárgyalni. Egyébként pedig nem hatalmi önkénnyel oldjuk meg a kérdést, nagyon jól tudják...

Bene Géza bólogat.

Tarlós: Nem, Uram, ez nem így van, nem így van. Tisztelettel jelentem Önnek, nem így van, hanem Győri Péterrel, Vecsei Miklóssal és a Máltai Szeretetszolgálattal összefogva az ő szakmai véleményük alapján. Nem véletlenül, nem úgy kezdtünk neki, hogy odamentünk és a hajléktalan embereket kicipeltek onnan, hanem egy csomó feltételt előtte biztosítottunk. Ne haragudjanak, mindenről beszélek önökkel és módjuk lesz velem beszélgetni, akár el is megyek Önökhöz, és nagyon sok mindenről tudunk beszélni csak egyről nem: hogy szabad-e az aluljárókat életvitelszerűen használni és ott aludni. Mert azt nem lehet. Azt nem lehet, az aluljárók nem erre valók. Ennek az egy kérdésnek a kivételével bármiről tudunk tárgyalni. Nézze, én sokat foglalkoztam ezzel a kérdéssel már a kerületemben is, Óbudán. A családom is támogat hajléktalanokat, a fiam egyetemista korában rendszeresen a zsebpénzét adta oda egy hajléktalan férfinak, majd Önnek vagy Önöknek szűkebb körbe elmondom, mire használta fel a pénzt. Higgye el, segíteni akarok, de arról nem lehet szó, hogy az aluljárókba lakjanak, ezt az egyet nem kérhetik. Nagyon sok mindent ezen kívül kérhetnek. Még egyszer megadom a szót Önnek. És aztán majd folytatjuk az eszmecsereét jó?

Bene Géza: Köszönöm szépen, hogy felszólalhattam és válaszolhatok rá. Azzal kezdtem, hogy ez egy olyan csoport, ami azon dolgozik, hogy a hajléktalanságot felszámoljuk.

Tarlós István: a hajléktalanság felszámolása... **Bene Géza:** Nekünk nem az a célunk, hogy a hajléktalan ember az aluljáróban legyen.

Tarlós István: De nem az ön kötelessége, ez sajnos a mi kötelességünk.

Bene Géza: Nekem mint hajléktalan ember, nekem is kötelességem, hogy tegyek érte. Azért van ez a csoport. Nekem is kötelességem van a társadalommal és mindenkivel szemben, saját magammal szemben, hogy ne legyek hajléktalan, ezért szeretnék Önnel leülni. 8 kérdést leírtunk, de rengeteg kérdésünk van, rengeteg ötletünk van, ami esetleg pénzbe se kerül. Mi Önnel is csak azért vitatkozunk a december 15-i határidővel kapcsolatban, mert úgy gondoljuk, hogy először meg kell teremteni azt a feltételt, azt az esélyt, mindenkinek, hogy ne szeressen aluljárókban aludni, neki célja legyen, hogy ne aludjon ott. Akkor én is azt mondom, és mindenki azt mondja, szerintem, hogy ne aludjon aluljáróban, mert az nem arra való. De először nem büntetni kell, hanem először a feltételeket biztosítani hozzá. Ön ígérte, hogy megoldj a problémáikat. Nos, nem szeretnék vitatkozni, leülünk és elmondjuk, hogy abból, amit esetleg ígért, mi valósult meg. Szerintem semmi. De nem ide tartozik, ezt tényleg ha a csoportunkkal leül és el tudunk beszélgetni, lehet, hogy Önnek is megváltozik a véleménye.

Tarlós István: Nézze, Bene úr, csak azért használok egy picikét erősebb kifejezést mert ezt Ön is megtette, mikor azt állította, hogy semmit nem valósítottunk meg. Uram, ez nem így van. Ne haragudjék, arra nincs mód, hogy a Kempinskiben helyezzük el a hajléktalanokat, vagy a Festetics kastélyban. Erre sajnos nincsen mód. Legalább három tucat ember azon dolgozott, hogy ezeknek az embereknek a létfeltételeit biztosítsa. Annak ellenére, hogy elhiheti, egyetlen hajléktalan se énmiattam vált hajléktalanná, a hajléktalan emberek igen számottevő része nem is Budapestről vált hajléktalanná. Ennek ellenére mi igyekszünk megoldani a problémájukat. Még egyszer mondom, Vecsei Miklós és Győri Péter részvételével én szívesen fogok Önökkel beszélgetni, csak egyet-

len dolgról nem tudnak velem beszélgetni, mert ebben az egyben vagyok hajthatatlan, az összes többiben fogékony vagyok a problémáikra. És ez az egy, megismétlem, hogy nem lehet az aluljárókban és a pályaudvarokon lakni. Azt nem lehet. Semmi körülmények között sem, mert nem arra valók. Nézze, Ön azt mondja, hogy hajléktalan, ennek ellenére konszolidált benyomást tesz rám, tehát nyilván tudunk szót érteni. Amíg ez megtörténhet, addig csak annyit kérek Öntől, hogy ne legyenek a kívánságok túlzóak, mert nem tudok minden hajléktalannak adni egy összkomfortos lakást, nem tudok szállodába elhelyezni hajléktalanokat. Minden egyébről kíváncsi vagyok a javaslataikra és le fogunk ülni a Győriékkal együtt beszélgetni, ezt én megígérem Önnek, de nem tizenötödike előtt, mert arra az egyre nem vagyok vevő, hogy ott lakjanak az aluljáróba, ez egyszerűen túrhetetlen. Nagyon kérem, hogy ezt lássa be és segítsen abban, hogy ezt mint alap adottságot elfogadják. Ön ebben sokat tud segíteni, kérem hogy segítsen. És fogunk találkozni, 14-én is el fogok látogatni az aluljáróba, lehet velem beszélgetni, de nem az a megoldás, hogy 30 darab álhajléktalant lefektetnek nekem ezen a napon az aluljáróban, ez nem javítja az együttműködést. Ezek ilyen anarchista megnyilvánulások, ez nem jó módszer, arra kérem önt, hogy reális alapokon a kölcsönös tisztelet alapján beszéljünk reális dolgokról. Erre én hajlandó vagyok, ezt most is ki nyilvánítom, csak azt ne kérjék hogy ott lakjanak az aluljáróban. Ez az egy kikötésem van, kérem, hogy ezt fogadja el. És fogunk találkozni, jó.

Egy idősebb ember a hallgatók közül: Tarlós úr, van egy javaslatom a megoldásra.

Tarlós István: Erre most ne.

Az idősebb ember a hallgatók közül: 1 perc, egyetlen perc. Évek óta szorgalmazom, hogy állítsák vissza a házmesteri szolgálatot, megvolna rá a lehetőség, lakás is volna rá. Mi annak idején éveken keresztül kisgyerekkoromban házmesterek voltunk. Kérem, csomó olyan ház van, ahol nincs házmester, nincs, aki rendbe tartsa a házat, az utcát rendbe tartsa stb. Kérem, meg kell oldani, hogy legyenek a házakban házmesteri lakások, és egy csomó hajléktalant...

Tarlós István: Tizenötödike után fogunk ezekkel az emberekkel illetve a képviselőkkel beszélgetni, jó. Viszontlátásra.